

tum, & in poenam graviorem; atque eadem notificari.

3. Si post mortem proprietarius quis inventus fuerit five Subditus five Abbas, nec in infirmitate peccatum suum confessus fuerit, deque eo doluerit; Sacrificium aut aliquod Officium pro ipsius anima non fiet, & sepultura ecclesiastica privetur; Idque cum consilio Patrum seniorum, nisi forsitan ex tali poena scandalum secularibus generaretur.

4. Surripientes aliquid tam ex Monasterio quam ex Cella Fratrum, & ab externis; praeter infamiam, duplicata poena proprietariorum puniantur.

5. Qui non relevat pecunias, aut bona mobilia seu immobilia, acquisita a se, vel ab aliis Fratribus, inter proprietarios recensentur, & poena proprietariorum plectetur. Eandem culpam & poenam incurret Abbas, qui Bona Monasterii in loco abscondito ponit, sine duorum saltem Fratrum notitia.

C A P. X.

De Apostatis.

1. Monachus quicumque, si post professionem Habitum sponte dimiserit, aut retento Habitu, sed inconsulto Superiore Monasterium deseruerit, cum magna charitate & prudentia a Superiore requiratur, qui proinde per se vel per alios omnem operam impendat, ut ovem errantem ad ovile quamprimum reducat. Redeuntem cum omni charitate & paterni amoris significatione recipiat. Et antequam ad poenas poenitentium injungendas procedat, eundem doceat per se vel per aliquem ex Patribus senioribus, non eas imponi ad ipsius poenitentis destructionem, sed ad aedificationem & salutem. Cum autem ad suscipiendam correptionem illius animum bene praeparatum fuisse compererit, sequentes poenitentias eidem injungat cum consilio Patrum seniorum.

Primo, ad praelationem per quinquennium inhabilis fiat, & voce tum activa tum passiva privetur, & primo anno ultimum locum teneat: Et per mensem integrum corona & cucullo privetur, si Habitum dimisisset; Secus, si eum retinuisset. Si vero Laicus aut Clericus, in Minoribus Ordinibus constitutus, esset, per quinquennium novissimus sedeat, & voce activa & passiva privetur, perque mensem cucullo privetur, si Habitum dimisisset.

Secundo, per aliquod menses in Cellam includatur, & jejuset in pane & aqua.

Tertio, per unam hebdomadam postquam e Cella egressus, & ad consortium Fratrum admissus fuerit, sequestratum locum habeat in Ecclesia, in Choro, & in Mensa.

2. Si secundo vel tertio apostataverit, poena supraposita ei multiplicentur ex consilio Patrum seniorum; quod si cum scandalo, relicto Ordine, inhoneste vixerit, aut diutius extra Ordinem permanserit, poena illi augeatur juxta qualitatem scandali, delictorum, & morae diuturnitatem; de quo vero non constat, quod Habitum dimiserit, aut ex Ordine fugerit, sed tantum vagus intra vel extra

Contra Apostatas.

Quomodo recipiendi.

Provinciam, praetextu adeundi Superiorem, in Habitu circumierit, is poenas gravioris culpa sustineat juxta moram vagationis, & qualitatem delictorum; ita tamen, ut Superior prudenter prospiciat, quid attento praesenti statu poenitentis in Domino expediat, adhibito etiam seniorum Patrum consilio; ne remedia, quae in salutem Infirmorum Fratrum excogitata sunt, in eorum ruina & exitium vertantur.

3. Apostata ab Ordine Monastico vel fugitivus, five Monachus fuerit five Abbas, a nullo absolvi potest, nec in Monasterium recipi, praeterquam ab Abbate Generali: Ad quem proinde remittendus erit Reus, vel saltem scribendum. Cum autem Abbas Generalis facultatem suam Abbati Monasterii commiserit, tunc convocata Monachorum Congregatione, genuflexus Reus humiliter culpam suam dicat: Et Abbas intonat Psalmum 51. Misere mei Deus, quem Fratres alternatim prosequuntur: Dicoque Gloriam Patri, Abbas illum absolvit, dicens:

Deus misereatur tui, & dimittat debita tua: & ego auctoritate ipsius, & Reverendissimi Patris nostri Abbatis Generalis, absolvo te a vinculo excommunicationis, in quam propter apostasiam vel fugam ex Ordine incurristi, & restituo te communioni & unioni Fidelium, & participationi Sanctorum Ecclesiae Sacramentorum. In Nomine * Patris & Filii & Spiritus Sancti, Amen.

Sed si fuerit Abbas Generalis, dicat: Deus misereatur tui, & dimittat debita tua, & ego auctoritate ipsius absolvo te &c.

Tunc injungat ei poenitentiam, ut supra.

4. Tempus apostasiae vel fugae non computatur Monacho inter annos Monachatus.

5. Idem dicendum est de apostasia a Fide Christiana vel Catholica ad haeresim, schisma, aut infidelium sectam, quod dictum est de apostasia a Professione Monastica. Ab eo tamen casu absolvi nequit, nisi ab Ordinario competente.

C A P. XI.

De Excommunicatione.

Solus Abbas Generalis potest poenam excommunicationis infligere Monachis; Id tamen raro admodum fiat, & ex urgentissima necessitate: Et primo quidem ex consilio & deliberatione Congregationis Hegumenorum: Secundo, ob unam ex culpis gravissimis, quae supra Cap. 6. & 7. recensentur: Tertio, post factum canonicum processum, & praemissa trina monitione canonica cum certis intervallis, utpote unius vel plurium dierum, aut etiam horarum, si periculum sit in mora: Quarto, affigenda erit Sententia excommunicationis Cella ejus, qui excommunicatur, aut legenda in Congregatione Monachorum, five excommunicatus praesens five absens fuerit: Quinto, vulgandum erit ejus nomen omnibus illius Monasterii & Provinciae Monachis, ut ab omnibus deviteatur.

A quo, quibus de causis, & quomodo infligenda excommunicatio.

Sen-

C A P. XIII.

De Suspensione & Depositione ab officio.

Sententia vero excommunicationis concepietur in hunc modum:

Ego N. Abbas Generalis, habita Hegumenorum N. N. N. Congregatione, per hanc sententiam, quam in scriptis pronuncio, Auctoritate Dei omnipotentis, Patris, & Filii, & Spiritus Sancti: Et exigente contumacia Fratris N. N. ob tale delictum (quod debet omnino exprimi) ipsum excommunico, & pro excommunicato haberi declaro: Et tandiu ipsum vitandum denuncio, donec adimpleverit, quod mandatur.

Si Abbas Monasterii vel Visitator Congregationis Abbatis Generalis sententiam excommunicationis pronunciet, dicat:

Ego N. Abbas Monasterii N. vel Visitator Monasterii aut Provinciae N. specialiter ab Abbate Generali & Hegumeno deputatus, per hanc sententiam, quam in scriptis pronuncio &c.

Cum erit absolvendus, utatur Abbas formula, quae supra descripta est Cap. 10.

Omnis excommunicatus quacumque excommunicatione, five a Canone five ab homine, tam a Praelato Ecclesiastico quam ab Abbate Generali, non ingrediatur Ecclesiam vel Chorum: neque ad communem cum Fratribus mensam admittatur: neque officio ullo, aut dignitate fungatur in Monasterio: neque vocem activam aut passivam habeat in Electionibus; Quinimo, quandiu sic steterit, ab omnibus evitetur, donec resipiscat, & a legitimo Superiore absolvatur, postquam id, quod praecipuum est, adimpleverit.

C A P. XII.

De Privatione vocis, loci, Cuculli & Corona.

Explicatio hujusmodi Privationum.

1. Qui privatur voce passiva, per hoc redditur inhabilis ad majora officia in nostro Ordine; minora tamen potest exercere, ut sunt Infirmarii, Janitoris, Coqui, & similia. Privatus autem voce activa non potest suffragium ferre in aliqua electione, aut Congregatione: neque potest fieri accusator aut testis adversus Fratrem. Potest tamen assumi secreto pro aliqua informatione rei necessaria. Privatus voce omnimoda nullum Fratrem poterit alloqui, nisi prius a Superiore licentia petita pro aliqua re necessaria.

2. Nullus Abbas audeat Fratrem privare voce, nisi in casibus suprapositis; idque adhibito consilio & consensu Patrum Seniorum.

3. Privatus loco ultimum locum occupet in Choro, Ecclesia, & Refectorio: Sacerdos quidem inter Sacerdotes, Diaconus inter Diaconos, & sic deinceps.

4. Qui poena erit majori dignus, quam sit privatio loci aut vocis, propter suam proterviam, & gravissimam culpam, poterit Cucullo & Corona privari, & ad obsequia infirma in Monasterio destinari, ut dictum est supra Cap. 5. 6. 7. 8. & 10.

De Suspensione.

De Depositione.

Hegumenus a solo Abbate Generali.

Abbas Gen. a tota Congr. deponi potest.

Permittenda ad Abbatem Gener. suspendendum.

1. Abbas, qui suspenditur ab officio, per hoc inhabilis redditur ad illud exercendum, & insuper utraque voce carebit. Si vero proterve officium exercuerit, procedi debet ad depositionem; & inhabilis redditur per quinquennium ad omne officium, & utraque voce carebit.

2. Qui deponitur ab officio, per hoc privatur non solum eo officio, quod statim alteri committi debet, sed etiam voce activa & passiva per annum carebit.

3. Solus Abbas Generalis cum Congregatione Hegumenorum suspendere potest, aut deponere Hegumenum, & Abbatem Provinciae, ac Monasterii. Abbatem vero Generalem suspendere ac deponere non potest, nisi Congregatio Generalis.

4. Qui, praeter Abbatem Generalem, Hegumenos, & Abbates Provinciae vel Monasteriorum, ab officio suspenduntur vel deponuntur, non idcirco voce privantur, nisi in culpam graviolem & gravissimam incidissent.

5. Nemo ex Abbatibus suspendi aut deponi debet, nisi ob culpam, de qua supra.

6. Si acciderit aliquod ex peccatis (averat id Deus) quae sufficiunt ad Abbatem Generalem ab officio suspendendum vel privandum; simul atque per testimonia sufficientia, vel ipsius confessionem, aut facti notorietatem constiterit, quatuor Hegumeni una congregati, rem, donec veritas elucescat, secretam tenentes, Congregationem Generalem Abbatum Provinciarum & Monasteriorum, literis omnium subscriptione signatis, convocabunt, ut dictum est supra Parte 3. Cap. 4. num. 2.

Si vero res divulgata & manifesta esset, non expectata Hegumenorum convocazione, Abbates locorum & Provinciarum alii alios vocando conveniant. Et primum audiantur accusatores, deinde reus; nisi res notoria esset. Reo foras dimisso, primus Hegumenorum cum antiquiore Abbate, & cum Secretario, ad hanc causam electo, de toto negotio scrutinium faciet. Et primo quaeretur: An constet de peccato, quod obicitur: Secundo, An hujusmodi sit, ut propter illud ab officio suspendi aut deponi debeat: Et idem suffragia promulget, quae, ut sufficiant, duas tertias partes excedent; Et tunc statim de alio eligendo agatur: Et, si fieri potest, non prius inde egrediantur, quam electionem, perfecerint. In qua re duo animadvertenda sunt: Primum, ut si defectus ad suspensionem aut depositionem sufficientes non deprehenderentur; aliis de rebus agatur, propter quas convocata Congregatio videatur, & quod ad Abbatem Generalem attinet, diffimuletur, imo vero nullo tempore divulgari debet; Et sic, cum Abbates convocantur, praemonendi sunt de secreto: Secundum, si constitutum fuerit, illum ab officio suspendere aut deponere, tunc etiam cum eodem

L 1

Ab-

Abbate generali secreto agendum est, ut ipsemet se officio abdicet; ut, cum hoc promulgatum fuerit, peccatum, & officii propter peccatum privatio occultetur.

Si autem defectus non fuerit ejusmodi, ut privandus officio suo sit, sed tantum corrigendus videretur, quinque eligentur, quibus cura injungatur considerandi, quæ correctio ei conveniat; Et ipse omnino obedire Congregationi generali teneatur.

Crimina, ob quæ Abbas Generalis suspendi vel deponi ab officio potest, sunt hæc: Si hæreticus fuerit, aut schismaticus, aut a Christi Fide ad sectam infidelium defecerit: Si ab Ordine nostro apostata fuerit: Si graviter Fratrem vel extraneum percusserit, aut homicidium commiserit: Si fabricam magni momenti præceperit, aut bona Religionis alienaverit, aut novum Monasterium acceperit vel fundaverit, aut vetus deserui jussit, inconsulta Congregatione Hegumenorum: Si Novitium contra Constitutiones Ordinis receperit habentem impedimenta, a quibus ipse dispensandi non habet facultatem: Si Signillum Confessionis frægerit: Si literas, ad Congregationem Generalem, vel Hegumenorum, directas, interceptit & occultaverit, aut aperuerit legeritque: Si veneficium, sortilegium, & quid simile exerceat: Si peccatum carnis admiserit: Si munera a Fratres acceperit, ut ei officium aliquid daret: Si muneribus, dolo, vi, aut arte qualibet officium sibi ipsi, aut aliis, dari aut confirmari procuraverit: Si machinationes & schismata ad destructionem vel divisionem Ordinis fecerit: Si a sententia Congregationis Generalis aut Hegumenorum ad Tribunal Secularium appellaverit vel confugerit: Si Romano Pontifici aut Patriarchæ contumaciter rebellis fuerit, aut Fratres impulerit, ut eis rebelles sint, & inobedientes: Si sine licentia Ordinarii ea Sacramenta ministraverit, quæ expressam licentiam requirunt.

Si vero infirmo corpore & adversa valetudine fuerit, ita ut regimini vacare non possit, non debet deponi; sed ei a Congregatione Hegumenorum Vicarius substituitur, donec commissi regiminis triennium compleatur.

7. Si quis Hegumenorum in unum ex supra enumeratis criminibus incidit, debet ab Abbate generali, & reliquis Hegumenis deponi.

C A P. XIV.

De Pœna Ejectionis ex Ordine.

2. Qui unum vel plures ex gravioribus vel gravissimis Criminibus a Cap. 5. ad Cap. 13. supra descriptis, commiserit, sepeque monitus non respuerit: & qui pœnitentiam pro illis non acceptaverit, sex mensium spatio in jejuniis probetur, & ad tres menses ab omnium consortio segegetur. Idque præter privationem vocis activæ & passivæ, aut etiam loci, Coronæ, & Cuculli, quam subire debet juxta qualitatem culpæ gravioris aut gravissimæ.

Crimina, ob quæ Abbas Gener. suspendi, vel deponi ab officio potest.

Quæ præmittenda, antequam quis ex Ordine ejiciatur;

Si vero unum ex infra scriptis gravissimis Criminibus commiserit, atque semel iterum ac tertio admonitus & correctus, ad idem crimen redierit, post tertiam admonitionem, ne alios contagione pestifera perdat, ejici tandem poterit, servatis servandis non aliter tamen, quam ab Abbate generali de consilio & assensu quatuor Hegumenorum: Deque ejus ejectione certior fiat Reverendissimus Dominus Patriarcha ab eodem Abbate generali.

2. Ejectus, extra Ordinem degens, sit perpetuo suspensus ab executione Ordinum.

3. Quia vero sumus in medio Nationis prævæ, ne forte ejectus ad hæreticos, vel infideles accedat, debet Abbas generalis rem antea cum Patriarcha tractare, hominemque in manus ejus consignare, ut pro sua prudentia & arbitrio de eo disponat.

4. Crimina, ob quæ Monachus ex Ordine ejici potest, postquam admonitus & correctus, non respuerit, id est ter ea commiserit, terque de iis non respuerit, quamvis ter admonitus & correctus, sunt hæc: Si a Sanctæ Catholice Ecclesiæ ad hæreticos, schismaticos, vel infideles defecerit: Si ab Ordine nostro apostata fuerit: Si Fratrem, vel extraneum graviter percusserit aut occiderit: Si fornicatus fuerit: Si rem magni momenti furatus fuerit a Monasterio, vel a Sacularibus: Si licens & volens Cellam, Monasterium, Templum, aut quid simile incendit: Si sigillum Confessionis frægerit: Si veneficia, incantationes, & cætera hujusmodi exerceat: Si in judicio perjurus fuerit: Si ab obedientia Romani Pontificis, aut Patriarchæ, proterve rebellaverit: Si sine licentia Ordinarii sciens & volens ea Sacramenta ministraverit, quæ expressam licentiam requirunt: Si machinationes, & schismata fecerit ad destructionem vel divisionem Ordinis: Si a sententia Abbatis Generalis aut Congregationis Generalis, vel Hegumenorum, ad infideles confugerit: Si ad infideles confugerit, ut procurant sibi vel aliis aliquod officium vel dignitatem in Ordine aut extra Ordinem.

Pœnes Congregationem Hegumenorum erit judicare, pœnamque ejectionis infligere, etiam ei Monacho, qui non in idem ex supra dictis Criminibus ter incidit, sed tria diversa, vel plura ex iis, Crimina commisit.

5. Atque hoc loco rursus Superiores admoneantur, ne sua socordia, aut vitiosa severitate, Fratres suos ad hunc miserabilem saltum de Monasterio ad sæculum; de sæculo in infernum, adigant; sed cum vix ullum ingenium sit adeo pertinax & ferox, quod aspirante Dei gratia mansuetudine & lenitate Superiorum vinci, tractuque temporis ad bonam frugem revocari non possit: ut Superiores ad hoc extremum remedium devenire non cogantur, discant ab Apostolo, omnia sua in charitate esse facienda. Charitas autem patiens est: benigna est: Charitas autem emulatur: non agit perperam: non inflatur: non est ambitiosa: non querit, quæ sua sunt: non irritatur: non cogitat malum: non gaudet super iniquitate, sed congruet veritati. Quamobrem antequam ad ejectionis pœnam pro-

Ob quæ criminibus ejici Monachus potest.

Omnia verò in charitate faciendæ.

progrediantur, præmittenda erunt omnia alia remedia, a Sanctis Patribus præscripta; adeo, si fieri potest, communi omnium, & privatæ singulorum Fratrum ædificationi & salutati prospiciatur.

C A P. U L T I M U M.

Monita Generalia pro observatione Constitutionum.

1. Ut defectibus in Ordinem sensim irrepentibus occurratur, & religiosa perfectio conservetur, vel etiam augeatur, possunt aliqua novæ Constitutiones pro toto Ordine præsentibus addi, quæ eandem vim ac robur habeant: sive nonnullæ ex iis mutari vel abrogari; Dummodo Regula, quæ in prioribus Capitibus duodeviginti continetur, intacta maneat; idque non aliter fiat, nisi in Congregatione generali. Insuper pro bono particularium Monasteriorum possunt ab Abbate generali, aut a Congregatione Hegumenorum, vel a Visitatoribus, a generali vel Hegumenorum Congregatione deputatis, aliqua particulares Constitutiones fieri, quæ tamen generalibus hæc Constitutionibus expresse non adversentur; sed iis, quantum fieri potest, accomodentur.

Particulares Constitutiones si opus sit fieri, a quibus faciendæ.

Explicatio Regule ad solium Abbatis pertinet.

2. Explicatio Constitutionum & Regule pertinet ad solum Abbatem Generalem cum consilio Hegumenorum; Ique erit genuinus earum sensus, in quem major pars Congregationis Hegumenorum consenserit.

3. Omnes Abbates tenebuntur habere in quolibet Monasterio duo saltem exemplaria Regule & Constitutionum tam generalium, quam particularium, si quæ sunt proprii Monasterii; illaque in publica Mensa aut Congregatione faciant legi Fratribus, sub pœna suspensionis ab officio, quolibet mense, die determinanda per Congregationem generalem. Idque intelligitur de prima, secunda, & quinta Parte. Nam tertia & quarta Pars Constitutionum legi debent semel in anno, die item per Congregationem Generalem determinanda.

4. Et quia per vigilantiam aut socordiam Superiorum ut plurimum profectus aut defectus Monachorum in Ordine constant; idcirco omnes Superiores in Domino moneantur, ut memores sint rationis, quam in novissimo die reddituri sunt pro Grege sibi commisso. Ac propterea omni studio invigilent, ut quæ ex disciplina S. Patris nostri Antonii, & ex Regulis Sanctorum Patrum nostrorum, Pachonii & Basilii aliorumque Sanctorum, in hoc Codice collecta sunt; quæque maxime circa vota Ordinis, Chorum, Orationem, mentalem, Jejunium, aliaque spiritualia exercitia præscribuntur, omnia & singula adamussim observentur: Intelligantque super his veluti fundamentis totius monastici Instituti ædificium construendum & ampliandum esse.

Ut vero omnia ordinate peragantur, Monachus quique officii sui regulas seu constitutiones, in Tabula vel Codice scriptas, apud se habeat, easque diligenter perlegat, & observare satagat.

Ad laudem & gloriam Dei Omnipotentis Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, & ad honorem Sanctissimæ Virginis Deiparæ Mariæ, & S. Patris nostri Antonii, omniumque Sanctorum. Amen.

5. Quare præfatus Michael Abbas Generalis Nobis humiliter supplicari fecit, ut Regulas & Constitutiones hujusmodi Apostolicæ confirmationis præsidio communi de benignitate Apostolica dignemur. Nos igitur ipsius Michaelis Abbatis Generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, cumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutum fore censentes, istiusmodi supplicationibus inclinati, omnes & singulas Regulas ac Constitutiones præinsertas, & in eis contenta quæcumque, auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuo confirmamus & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & singulos juris & facti, ac solemnitatum quarumlibet, in similibus etiam de necessitate observandarum, aliove quolibet, etiam formales & substantiales defectus, si qui in præmissis principaliter vel accessorie, aut alias quovis modo intervenerint, seu intervenisse dici, censeari, vel prætendi possent, penitus & omnino supplemus.

6. Decernentes ipsas præsentis literas, ac Regulas, & Constitutiones præinsertas semper firmas validas & efficaces existere & fore, suoque plenarios & integros effectus fortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. præfatos Cardinales, etiam de latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuntios, aliove quolibet, quacumque præeminentia & potestate fungentes & functuros, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & diffiniri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

7. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, quatenus opus sit, Congregationis & Ordinis prædictorum, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, etiam Congregationi & Ordini prædictis, illorumque Superioribus, Monachis, & personis sub quibuscumque verborum tenoribus & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis & decretis in genere vel in specie, seu aliis quomodolibet.

Singula prædictæ Constitutiones confirmantur.

Semperque firmas fore, ac observatum tria d. comitetur.

Obstantium derogatio.

dolibet in contrarium præmissorum concessis, ac pluries confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis specifica, individua & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales, idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, infererentur, & exprimerentur, iisdem præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

¶ 6. Volumus autem, ut Regulæ & Constitutiones huiusmodi latine & arabice unâ cum præsentibus literis typis supradictæ Congregationis Cardinalium imprimantur, earumque præsentium literarum transumptis, seu exemplis sic impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in iudicio quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam. Majorem sub Annulo Piscatoris die 31. Martii 1732. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

F. Cardinalis Oliverius.

LVII.

Dat. die 1. Aprilis 1732. Pontif. An. II.

Confirmatur fundatio Congregationis Presbyterorum Sæcularium, sive Collegii sub titulo Sacræ Familiæ Jesu Christi Civitatis Neapolitan. Juvenum Sinenfium atque Indorum, instruendorum ad prædicandum Evangelium in Patria.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Caroli Imperatoris per Legatum S. D. N. portæ præces pro obtinenda huiusmodi confirmatione.

Quod nam sit Institutum.

Nuper pro parte charissimi in Christo filii nostri Caroli Hispaniarum Catholici, ac Romanorum Regis in Imperatorem electi, exposuit nobis dilectus filius noster Alvarus S. R. E. Presbyter Cardinalis Cienfuegos nuncupatus, Metropolitana Ecclesiæ Montis Regalis in Sicilia ex concessione & dispensatione Apostolica Præsul, quod non ita pridem consilio ac persuasione Nostro fundata fuit extra muros Civitatis Neapolitan. una pia Congregatio Presbyterorum Sæcularium seu Collegium sub titulo Sacræ Familiæ Jesu Christi, cujus præcipuum Institutum est educatio Alumnorum Sinenfium & Indorum, qui ex his regionibus adveniant pro adiicendis Catholicæ Fidei præceptis, amplectendo statu Presbyterali, ac sese parandis ad prædicandum

in eorum Patria Christi Evangelium; in quo tamen Collegio etiam admitti possint omnes alii ex quacumque parte Europæ existentes, qui propriis suis sumptibus ibidem sustentari voluerint, ut instruantur, & habiles reddantur ad Sacrum Presbyteratus ordinem suscipiendum, & Sacras Missiones obeundas: Quæ quidem fundatio, regulis ac regimini, quæ servantur in Ecclesiis, Dominicis, & Congregationibus Presbyterorum, itidem sæcularium Oratorii Sancti Philippi Neri, ac Piorum Operariorum dictæ Civitatis Neapolitan. conformari, & pro tempore existentis Archiepiscopi Neapolitan. jurisdictioni in omnibus subiecta remanere debeat, iisdem prorsus modo & forma, quibus præfata duæ Congregationes Oratorii Sancti Philippi Neri ac Piorum Operariorum subsunt, reservata ipsi Carolo Regi dicti Collegii Regia protectione quoad bona illius temporalia tam nunc acquisita, quam imposterum acquirenda. Ut autem prædictis Alumnis Sinenfibus & Indis modus se se sustentandi suppetat, ac opus huiusmodi ad optatum finem perducat, de consensu ejusdem Caroli Regis stabilita fuit Dos Collegii præfati pro alimonia dictorum Alumnorum Sinenfium & Indorum dumtaxat in annua summa octingentorum ducatorum monetæ Regni Neapolis, retrahenda ex una trecentorum super Tropien., altera ducentorum super Cassanen. Cathedralium, & reliqua annuis pensionibus trecentorum ducatorum paris monetæ super Metropolitana Rheginen. Ecclesiarum fructibus, redditibus, & proventibus, a Nobis per literas sub Plumbo propediem expediendas perpetuo imponendis, ac reservandis: ita tamen, quod si ista fundatio minime perficeretur, vel progressu temporis deficeret, aut a suo Instituto deviare, adeo ut supradictæ Congregatio Presbyterorum Sacræ Familiæ Alumnorum Sinenfium & Indos ad finem destinatum educare nolle, tunc pensiones præfata, ac onus seu obligatio illas persolvendi omnino cessare debeant; quodque Congregatio pro tempore similiter existentium ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, rebus Propagandæ Fidei Præpositorum quovis colore vel causa nunquam manus apponere valeat fundis seu capitalibus ipsius fundationis præsentibus ac futuris, annuisque eorum redditibus, neque prætereundis super dicta fundatione superioritatem aliquam, vel directionem, sed ejusmodi Congregationi Cardinalium solummodo competat, ac reservatum sit jus & facultas examinandi, approbandi, & reprobandi Alumnos Presbyteros Collegii præfati tam Europæos, quam Sinenfes, Indos, & cujusvis alterius Nationis, postquam Romanam pervenerint, qui Evangelii prædicandi causâ in Indias, Sinas, ac Regna adjacentia, aliasque partes infidelium proficisci vellent, hancque suam vocationem ac voluntatem libere, & absque ullo præcedente juramento, explicaverint Superiori dicti Collegii, cujus partes erunt cum suis Consultoribus, per pluralitatem suffragiorum Presbyterorum Vocalium supradictæ Congregationis Sacræ Familiæ legitime electis, eorum vocationem & voluntatem huiusmodi explorandi, ac deinde nomina eorum, quos ad Evangelicæ prædicationis munus exercendum aptos repererit, eidem Congregationi Cardinalium transmittendi ad hoc, ut dicti Cardinales illos omnes, vel eorum aliquos accersere, & quos habiles & idoneos judicaverint, sacris Missionibus apud infideles, servatis etiam solemnitatibus in similibus servari solitis, destinare possint. Cæterum ad eundem Superiorem cum suis Consultoribus spectare debeat examen omnium, in dictum Collegium recipi petentium, illorumque admissio vel exclusio, prout cum pluralitate votorum dictorum Consultorum utilitati præfati Collegii magis in Domino expedire censuerit.

Et quibus cedatur accessus.

Quibus subiecta regulis esse debeat Congregatio.

Quæ dos;

Quod jus super eadem competat Sacræ Congregat. de Propaganda Fide.

contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam. Majorem sub Annulo Piscatoris die 7. Aprilis 1732. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

F. Card. Oliverius.

LVIII.

De Consilio Sacræ Congregationis Episcoporum & Regularium confirmantur Statuta & Privilegia, auctoritate san. mem. Benedicti XIII. edita a Magistro Generali Ordinis Prædicatorum pro Cathedra Sancti Thomæ Aquinatis, per Sacerdotes Congregationis Beatæ Mariæ Virginis, & Sancti Caroli, ad commendationem doctrinæ SS. PP. Augustini & Thomæ, in Universitate Mutinen. pridem erecta.

Dat. die 16. Aprilis 1732. Pontif. II.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Joannes Dominicus de Agnanis, Frater expresse Professus Ordinis Prædicatorum, in Sacra Theologia Magister, ac Bibliothecarius Casanatensis Bibliothecarius, necnon Congregationis Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, Indici Librorum prohibitorum & expurgandorum præpositus, Consultor, quod cum jam aliis temporibus electionis ac institutionis primi Professoris Theologi in Cathedra S. Thomæ Aquinatis, per dilectos filios Presbyteros Sæculares Congregationis sub invocatione Beatæ Mariæ Virginis & Sancti Caroli Civitatis Mutinen. in illius Universitate Studii Generalis addita, erecta, dictoque Ordini per publicum instrumentum die XIII. Novembris MDCXXVIII. consecutum donata, immineret: neque celebratio Capituli Generalis ipsius Ordinis instaret, a quo auctoritate ordinaria certa quæpiam Privilegia, in opportunum stimulum condencensque præmium ob insignes singulares labores a Professore illo, eoque aliis omnino gratis subeundos, eidem pro tempore, existenti concedenda, firmari possent; ipse Joannes Dominicus fel. rec. Benedicto Papæ XIII. Prædecessori Nostro libellum precarium porrigens, rescriptum ipsius manu exaratum, obtinuit, quo moderno Magistro Generali Ordinis huiusmodi benigne commissa & impertita fuit opportuna facultas, ut quibuscumque minime obstantibus, Privilegia illa concederet, ac Statuta conderet, quibus Professor ipse frui, ac potiri, regique, respective posset & deberet; Ipse vero Magister

Supplex petitio.

Confirmatur Institutio, de qua in Rubrica.

Clausula.

gister Generalis in vim facultatis sibi ad id a praefato Benedicto Praedecessore attributa, & auctoritate etiam sua, Privilegia & Statuta, favente ac dirigente in omnibus eundem Joannem Dominicum dilecto filio nostro Vincentio Ludovico S. R. E. praefate Cardinali Gotto nuncupato, edidit; eademque postmodum obsequenter acceptata, ac a Provincia utriusque Lombardiae praefati Ordinis in Dieta, auctoritate etiam Apostolica in Conventu ad Sanctam Sabinam de Urbe IX. Martii MDCCXXX. coacta, publicata fuerunt, & ad eorum tenorem dilectus pariter filius Hyacinthus Baronio, Sacrae Theologiae Magister, qui inclinante jam biennio Cathedram ipsam condigne moderatur, in primum illum Professore electus & institutus fuit, & alias, prout continetur in iisdem Privilegiis & Statutis, tenoris qui sequitur, vide licet:

§. I. Nos Fr. Thomas Ripoll, S. T. P. ac totius Ordinis Praedicatorum humilis Magister Generalis, ac Servus. Cum celeberrimi Domini Sacerdotes insignis Congregationis Beatae Mariae Virginis, & Sancti Caroli Mutinae, praepositi Universitati ejusdem Civitatis, utique cum ingenti cordis nostri laetitia, in commendationem tutissima doctrina SS. PP. Augustini & Thomae, atque in grati eorum animi perenne monumentum erga Sanctissimum Dominum Nostrum Dominum Benedictum Papam XIII. Ordinis nostri Filium, Protectorem, & Patrem, qui suppliciter petente P. M. Fr. Joanne Dominico de Agnans, eidem Universitati Lauream in Sacra Theologia conferendi facultatem benigne confirmavit; & quatenus opus esset, de novo fecit ac concessit, Apostolico Rescripto suo sub die XX. Decemb. anni MDCCXXVII. tumque Apostolicis etiam literis in forma Brevis, ad Rectorem ejusdem datis XXIII. Junii MDCCXXVIII. novam perpetuamque exercent in laudata Universitate Theologiam Cathedram, Sancti Thomae Aquinatis nuncupandam, eamque liberaliter in perpetuum nostro donaverint Ordini, abdicata a se potestate, eaque in perpetuum quoque translata in Filios nostri Conventus Mutinensis. Provinciae utriusque Lombardiae, eligendi pro eadem Cathedra Professore, tempore, ratione, ac modo, quibus iidem maluerint; ipsique vicissim Filii Conventus, solummodo, & merito quidem, attendentes propagationem Doctrinae doctorum Sanctorum in Ecclesia commodum, proximorum salutem, ac salubrem eruditionem, & Ordinis nostri decus, renunciaverint cuicumque honorario pro Professore praedicto; sicut in Instrumento, sub die XIII. Novembris MDCCXXVIII. praedicti desuper confecto, latius continetur; Inde, ut ab eximiis illis Sacerdotibus collatum Ordini nostro iuge beneficium a Nobis congrue excipiatur, atque juxta Sanctissimi Domini Nostri mentem supremam, & praedictorum Dominorum praeclearum desiderium, Cathedra S. Thomae certis decoretur Privilegiis, ipsique futuris temporibus vere idonei Professores praeficiantur, qui graves labores, ad eam Cathedram, ad

Cathedrae S. Thomae

Erectio

Donatio Ordinii

Labores

instar aliarum praefate Universitatis regendam, utique necessarios, temporali licet emolumento destituti, condigne perferant, ac libenter, Viro Religioso dignum, consequentes praemium; Facultate a praedicto Sanctissimo PP. Nostro Benedicto XIII. per Chirographum suum sub die XXVII. Januarii proxime praeteriti de Apostolica dignatione, ad alias humillimas supra dicti Patris Magistri Agnani preces, Sanctitati Suae oblatas, Nobis facta; necnon respective etiam officii nostri auctoritate, ac praesentium tenore: I. Districte praecipimus, quatenus Filii praedicti Conventus Mutinensis, pro tempore, solum Deum, ac Religionis splendorem habentes praeculis (juxta laudabile supra dictorum praesentium filiorum propositum) illum eligant in Professore, quem respecta morum honestas, ac firmissima adhaesio Doctrinae S. Thomae, in exercitio praecedentium Lectionum probata, spectabilem saeculo & in Religione, ac Schola S. Thomae & nostra commendabilem reddant, quo decori simul & quieti sui ipsorum Conventus etiam consulatur. Ut vero bonum commune Provinciae, Ordinis, ac etiam Ecclesiae, particulari ejusdem Conventus condigne praerant, neque sine ingenti necessitate permittant, in ea Universitate S. Thomae Cathedram filere, mandamus, quatenus ubi idoneus desit Conventus filius, quem semper praerendam esse declaramus & volumus, Professore, dictis ac dicendis dotibus omnino instructum, ex duobus aliis status Mutinensis, Conventibus, Regiensis nimirum ac Corrigiensis, in primis, tum vero etiam in hisce deficiente idoneo Lectore, & non aliter, ex alio ejusdem Provinciae Conventu assumant. Caterum, quia iudicium de eligendi doctrina ad eos potissimum noscitur pertinere, qui propter habitas in Schola S. Thomae exercitationes, in ea praestantiores censendi sunt, quoties saltem major pars filiorum Conventus Graduatorum in eodem Conventu actu non existant, Graduatorum absentium Votum per epistolas filii in Conventu existentes requirere, expectare, atque tamquam si illi electioni interessent, numerare teneantur; & idem servari volumus, deficientibus filiis Graduatibus, in ordine ad filios actu legentes Theologiam, & his similiter deficientibus, respective ad Lectores actuales Philosophiae. Et dicta quidem omnia & singula sub poena nullitatis electionis serventur, & in Actu electionis ejusdem, ad Magistrum Ordinis, ut mox dicitur, mittendo, exprimentur: atque in Libro ad hoc instructo describantur. II. Electionem semel rite factam ad Nos & Successores nostros, sive ad Vicarios Generales Ordinis pro tempore, Fratres praedicti mittant, pro confirmatione, & Literarum Patentium, pro lectione publice habenda requisitarum, expeditione. Confirmationem quippe, & concessionem praedictas, quemadmodum & irrationem ejusdem Electionis, si de persona minus digna, aut contra alia a Nobis praescripta quandoque fiat, Nobis & Successoribus praedictis, privative quoad alios quoscumque, iustis de causis reservamus juxta Sanctissimi laudatum

Statuta

Professores qualis esse debet

A quibus eligendus

Confirmandus a Magistro Ordinis

tum Rescriptum; Salva tamen auctoritate Ordinaria tum Capituli Provincialis, cum etiam P. Provincialis, maxime in sancta Visitatione, ac insuper Visitationum ejusdem Conventus, ad Professore ipsum, adhuc a Nobis & Successoribus praedictis confirmatum & datum, suspendendum: ac etiam a Cathedra & Conventu praedictis removendum, quoties ipsum minus laudabiliter vivendo aut docendo, muneri suo desesse, comperirent. III. Electio ipsa semper fiat ad annos determinatos, itaut experimento comprobari possit, an Professor semel constitutus, docendi gratia, sed in primis conversationis ac morum meritis exigentibus, sit in eodem munere confirmandus: atque etiam, ut pateat locus praecedentiae superius expositae; Sicque primo anni ipsi non excedant tempus ad Magisterium simplex, deinde vero ad alia, successive a Nobis firmata infra, requisitum. Ne autem Cathedram Professore desitui, sicque saeculares, D. Thomae doctrinae amantes, opportuno Magistro carere contingat, poterit Professor quilibet, adhuc absoluto sibi per electionem & in Patentibus praefixo tempore, in lectione pergere, donec vel ipse confirmetur, vel Successor praesens fuerit. Quoties vero Professor ipse, decurrente vel instante tempore pro scholasticis exercitiis in Universitate habendis, quacumque de causa in Lectione ipsa pergere non possit; quemadmodum etiam si mori vel amoveri ipsum contingat: ne Discipuli praedicti ob recursum ad Magistrum Ordinis pro novo Professore firmando, atque hujusce ad Universitatem ipsam accessum, cum ipsorum detrimento diutius Praeceptore destituantur, Filii Conventus de consensu expresso P. Provincialis, si expeditus sit ad eum accessus, vel Vicarii Provinciae, vel saltem Patrum a Consiliis Conventus ipsius, pro interim de substituto provident, qui pro tempore substitutionis suae privilegii, aliis Lectoribus Provinciae legitime competentibus, fruatur. IV. In nova electione filii Conventus eum praerant, qui semel ad id muneris assumptus fuerit, si muneris suo antea plene satisfecisse compererint; nisi in concursu Matris extranei occurrat filius Conventus Mutinensis, tum Regiensis, aut Corrigiensis, ut supra, opportunis qualitatibus instructus; quem in usu praedictae Cathedrae praerendum jam diximus. V. Cum aetatis maturitas, ac diuturnior in docendo exercitatio plurimum conferant ad erudendam cum proventu & aestimatione juventutem, nullus eligatur in Professore Cathedrae praefatae, qui saltem per sex annos cum eximia laude antea non legerit; & quoad fieri poterit, is eligatur, qui Lectionem Primariam Theologiae, vel pro Primaria ab Ordinis Magistro approbatam, ad aliquem annum ac etiam ad triennium perfererit. VI. Attendentes labores singulares Cathedrae Ordinis nostri, quos praedictus Professor, & quidem sine ullo temporali emolumento, (cui alias obesse nolumus & declaramus, si quando forte ex Conventu, vel aliunde eidem futuris temporibus propter insignes labores ipsos aliquid obveniat) atque adeo sine exemplo, in

Amoveri potest ab aliis

Eligatur ad annos praefixos

Quomodo suppleendum donec novus Professor sit praesens

Quisnam praeficiendus

Aetatis, & exercitacionis requisita

Privilegia sub certione condicione Professori concessa

ea Universitate subire debet, ac perferre; Decernimus & mandamus, quatenus Professor, qui omnia & singula praescripta per leges & consuetudines, pro dictandis & explicandis Lectionibus; pro conferentiis & conclusionibus tam privatis quam publicis, nec non pro ceteris quibuscumque in praefata Universitate juxta ipsius Kalendarium & stilum exercitationibus habendis, laudabiliter, ut supra & infra, perfererit, itaut solo infirmitatis actualis, vel urgentis tantummodo ad paucos dies gravis necessitatis, per Magistrum Ordinis, Capitulum Provinciale, aut etiam per P. Provinciale Provinciae praedictae subinde recognoscendae, obtentu, & non alio quocumque praetextu, vel ipsi vel ipsorum aliquibus eximatur; non solum de victu, vestitu, ac medicinalibus, quemadmodum ceteri Fratres in eodem Conventu alias assignati, provideatur; sed etiam gaudeat omnibus & singulis privilegiis & exemptionibus, quibus Lectores in Collegio ejusdem Conventus legitime potiuntur, aut potiri consueverunt; ac insuper respective insignibus aliis privilegiis, infra auctoritate Apostolica per nos decernendis. Qui vero realiter & cum effectu, absolute, vel etiam ad aliquod tempus, pro praedictis scholasticis functionibus in eadem Universitate determinatum, etiam ob praesentem discipulorum carentiam, eadem non perfererit, absolute similiter, vel ad idem tempus, nullo penitus ex dictis, multo magis ex dicendis privilegiis, gaudeat; sed per Priorem, nisi aliunde sit canonice exemptus, ad diurnam & nocturnam sequelam Chori, atque ad alia Religionis exercitia, tamquam vere unus ex Patribus simplicibus Conventus, cogi possit ac debeat. VII. Qui modo praedicto datus fuerit in Professore, atque post expletam Lectionem primariam, vel a Magistro Ordinis pro tempore pro primaria approbatam, sive ad minus post exactum integrum in legendo novennium, per alios quatuor annos legerit condigne secundum praedictas leges & consuetudines, & attestationem a Rectoribus Universitatis, atque a tribus saltem Patribus ex gravioribus dicti Conventus subscriptam, de vere realiter ac laudabiliter cum Discipulorum proventus, & aedificatione proximorum, peracto, vel propediem complendo illo quadriennio, Capitulo Provinciali exhibuerit, possit ac debeat ad Magisterium simplex ab eodem Capitulo postulari, quemadmodum & ad Magisterium Studentium in Studio Generali Bononien. exercendum; nisi aliis antea suis exigentibus meritis ad hoc posterius fuisset postulatus. Idem vero, proportionem quoad annos servata, fiat pro eo, qui per plures quam per novem annos legerit, priusquam ad Cathedram illam assumatur. VIII. Qui post Quindennium, ex Decretis Apostolicis aliis requisitum, vel post praedictum tempus, pro Cathedra S. Thomae ex Sanctissimi concessionem sufficiens, ad Lauream praedicti Magisterii simplicis a Magistro Ordinis, ad eam promotus, vel ab eadem suscipienda dispensatus, necnon a Provincia ad Magisterium Studentium postulatus, a filiis supra

Auctoritate alias ordinata

Auctoritate Apostolica

In Ordine ad Magisterium simplex

Magisterium Studentium